

De vakantiekerk

Over het nut van de kerkdienst

Op vakantie is alles anders. Ook de kerk. In Biggekerke, Bazel of Bordeaux – overall staan kerken, maar telkens zijn de gebruiken anders. Dat geldt zeker voor Griekenland waar wij deze zomer waren. We maakten er een Grieks-orthodoxe kerkdienst mee. Een belevenis!

Niet dat ik er veel van begrepen heb. Dat heb ik juist niet! Er werd een ritueel opgevoerd dat mij duister bleef. En afgezien van het 'kyrië eleïson' kwam geen woord mij bekend voor. Toch ging ik na een uur of twee gesterkt de kerk uit. Hoe dat kwam? Ik had mij deel gevoeld van de wereldkerk. De kerk was stampvol met mensen met wie ik niets deelde – niet de taal, niet de cultuur, niet de gebruiken -, behalve dit ene: het geloof in een drievuldig God. Samen brachten wij hem in het openbaar lof en dank.

Misschien is dat wel het belangrijkste van elke kerkdienst. Waarom zou een mens naar de kerk gaan? Wij zeggen dan al snel: om gevoed te worden. Of: om inspiratie en ideeën op te doen. Of: om het woord van God te horen. Maar dat alles kunt u thuis ook krijgen. Wie zondagsmorgens de radio of Tv aanzet, kan bij ds. Van der Veer of ds. Schuller of de eucharistieviering wat dat betreft ruim aan zijn trekken komen.

Maar dan mist u één ding: samen in een openbare bijeenkomst God de lof toezingen. Mensen die genoodzaakt zijn om thuis bij de kerktelefoon te blijven, weten dat. Al zingen sommigen in hun huiskamer mee, het houdt iets gekunstelds. Ze missen het deel zijn van een geheel. Je moet je buurman of buurvrouw kunnen zien en horen. Kunnen opgaan in een koor van stemmen. Thuis blijft het behelpen.

We vragen gemeenteleden weleens of zij tijdens de vakantie in andere kerken ideeën hebt opgedaan. Dan bedoelen we: dingen waar wij plaatselijk ons voordeel mee kunnen doen. Maar ik ontdekte bij terugkomst uit Griekenland dat wij het belangrijkste al hebben: de collectieve lofzang. Want we gaan niet alleen naar de kerk voor onszelf, maar vooral voor God. Om Hem samen te loven. Zo trekt elke zondag van oost naar west een lofzang als een golf van vreugde over de aarde. Van continent naar continent. En van land tot land. En dus ook over Papendrecht.

*Zodat de dank, U toegezonden,
op aard nooit onderbroken wordt,
maar steeds opnieuw door mensenmonden
gezongen en gesproken wordt. (Gezang 393:4)*